

det positive sigte, at man dermed også får en vurdering af, om de mange nævn, der er nedsat med de beføjelser, de nu har, egentlig stadig væk gør fyldest, jf. det, der var baggrunden for at nedsætte dem i sin tid.

Her synes vi fra Kristeligt Folkepartis side, at det kan være udmærket i forbindelse med udvalgsbehandlingen at få en nærmere gennemgang af de enkelte nævns arbejdsopgaver, som de måtte se ud i dag, og også se på behovet for, at de fortsat varetages gennem det pågældende nævn, og i den sammenhæng om vi kan gøre det bedre, som også andre ordførere har været inde på, ved f.eks. at ændre på deres beføjelser, ændre på deres sammensætning osv.

På trods af det positive sigte fra Frihed 2000's side, og jeg synes, at det sådan set er positivt, at man en gang imellem sætter sig selv den opgave at vurdere det, vil jeg sige, at vi ikke er parate til fra Kristeligt Folkepartis side at støtte beslutningsforslaget, som det her foreligger, og det handler også om at nedlægge de mange nævn, som er opregnet i beslutningsforslaget, idet vi mener, at en hel del af dem trods alt stadig væk tjener det formål, der var, da de i sin tid blev nedsat.

Vi medvirker som sagt gerne til i forbindelse med udvalgsarbejdet at vurdere, om der skulle være nogle af de nævnte nævn, det var formålstjenlig at få nedlagt i stedet for at opretholde dem. Men jeg vil på forhånd sige, at det er ikke, fordi vi fra Kristeligt Folkeparti side lægger op til en stor massakre, hvis man kan kalde det sådan, på de nævn, som Frihed 2000 her har opilstet i sit forslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Kim Behnke som ordfører for forslagsstillerne.

Kim Behnke (FRI):

Det her forslag har vi ikke fremsat med den forventning, at det skulle vedtages i den form, det har. Som stort set alle ordførere har været inde på, er forslaget mest velegnet som et grundlag for et efterfølgende udvalgsarbejde. Når vi har fremsat forslaget, så er det, fordi der i de pågældende systemer jo er en tendens til dyb konservatisme: Når man nu engang har oprettet noget, så er det nok meget godt.

Vi bad på et tidspunkt igennem Folketingets Retsudvalg justitsministeren om at lave en opgørelse over, hvor mange sager de forskellige nævn har haft de seneste 3 år. Når vi valgte de

seneste 3 år, så var det ud fra en ressourcebetragtning. Hvis vi havde bedt om at få tallet for de sidste 10 år, så var det måske et mere uddybende materiale i forhold til det, vi har til behandling i dag, men til gengæld havde det taget væsentlig længere tid for ministeriet at finde oplysningerne frem.

Som det fremgår af det bilag, der er optrykt i forslaget, så er det også sådan, at i hele 65 af de pågældende nævn har ministeren ikke haft mulighed for at indhente oplysningerne om, hvor mange eller måske hvor få sager der har været i de pågældende nævn.

Vi er af den opfattelse, at der er brug for nævn i det danske samfund. Vi er af den opfattelse, at borgernes retssikkerhed ofte bliver varetaget godt, ved at der eksisterer et nævn, hvor en sag kan blive forelagt. Vi kan jo se på antallet af de sager, der er i f.eks. Patientklagenævnet, at der er et meget stort behov og måske endda et større behov, end ressourcerne egentlig rækker til.

Derfor er det her heller ikke tænkt som et besparelsesforslag, og jeg synes godt om forslaget fra hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten om, at de ressourcer, der eventuelt kunne frigøres, blev tildelt de nævn, som har ganske mange sager. Lad mig i den forbindelse så nævne Patientklagenævnet. Hr. Søren Søndergaard nævnte selv Forbrugerklagenævnet.

Men tilbage står der jo et indtryk af, at der i hvert for en del af de her nævns vedkommende er ved at samle sig ganske meget støv. Når man på et tidspunkt i 1957 opretter Udbyttedelingsnævnet, så har der sikkert været, som hr. Knud Enggaard var inde på, en politisk situation og ligget en politisk overvejelse bag, men man har aldrig fundet anledning til at bruge nævnet, og så er spørgsmålet, om ikke tiden er moden til at erklære, at det nævn kan det danske samfund godt leve foruden.

Hidtil har det været sådan, at når jeg i sådan lidt mere løse sammenhænge har skullet underholde, så var det ikke med SF's eksempel med krigsmagtens heste, men så var det derimod sagen om Marshalludvalget, der jo også sad i ganske mange årtier, efter at dets opgaver var udtømte. Det var kun, fordi daværende folketingsmedlem Leif Glensgaard valgte at fremsætte forslag om at nedlægge det, at sagen blev sat på Folketingets dagsorden, og alle måtte trække på skuldrene og sige, at det også næsten var pinligt, at det udvalg havde siddet i så mange år uden længere at have haft nogen relevante sager.